

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย
เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านคลองพระพิมลที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
**Comparison of Pre-School and Post-School Achievement Thai Language
Courses Sentences for communication of Grade 3 students at
Ban Khlong Phra Pimon School taught using
a set of learning activities**

สุนิสา ศรีกัลยานุกูล และ สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Sunisa Srikalyanukul and Siripat Jetsadawiroj

Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: Sunisasrikunlayanukoon@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบแผนการทดลองใช้แบบกลุ่มเดียว (One Group Pre-test Post-test Design) สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละและการทดสอบค่าที (T – test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1.ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล มีประสิทธิภาพ 85.71 /82.33

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนเรียน 3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$, $SD = 0.23$)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจ

Abstracts

The objectives of this research were 1) to create an effective set of learning activities according to the 80/80 criteria, 2) to compare the pre- and post-learning achievements taught using a set of learning activities, and 3) to study the learning satisfaction of students taught using a set of learning activities in Thai subjects. Subject: Sentences for communication 7 students in Grade 3, Ban Khlong Phra Pimon School Research tools consist of a set of learning activities, Thai language subjects, sentences for communication. Thai Language Achievement Test is a multiple-choice form of 30 questions. One Group Pre-test Post-test Design The statistics used are percentage value and T-test dependent test.

The results of the research showed that 1. The set of learning activities in Thai language subjects on sentences for communication of 3rd grade students at Ban Khlong Phra Pimon School is effective. 85.71 /82.33 2. Students have higher academic achievement after learning with a set of learning activities than before. 3. Students have the highest level of satisfaction with teaching using a set of learning activities ($\bar{x} = 4.80$, $SD = 0.23$).

Keywords: a set of learning activities; achievement; complacency

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญยิ่งของสังคมมนุษย์ก่อให้เกิดวิวัฒนาการต่างๆ ที่หลากหลายต่อการดำเนินชีวิต เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของสังคม ในขณะเดียวกัน ภาษายังกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าซึ่งทำให้เกิดการศึกษาและสืบค้นเพื่อให้ทราบถึงความเจริญรุ่งเรืองทางศิลปวิทยาการ และอารยธรรมในอดีต ภาษาเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงภูมิธรรมและภูมิปัญญา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าภาษาไทยจึงเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนไทย ภาษาไทยจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารมาแต่ช้านาน คนไทยใช้ภาษาไทยเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การก้าวทันต่อเทคโนโลยี นำไปสู่การประกอบอาชีพ รวมถึงเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ , 2552 : 1)

ในการเรียนวิชาภาษาไทยนั้นมักมีปัญหาส่วนใหญ่นั้นมาจากตัวครูผู้สอนที่ไม่มีการวิเคราะห์หลักสูตร มุ่งเน้นแต่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่มองข้ามตัวหลักสูตรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญขาดการวิเคราะห์หลักสูตร เช่น สารที่ 4 หลักการใช้ภาษา เป็นสาระที่เป็นระเบียบแบบแผนของภาษาที่มีไว้เพื่อให้ผู้ที่ใช้ภาษายึดถือเป็นหลักในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นต้น ในการสอนของครูนั้นครูบางคนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาการเรียนการสอนที่เป็นเป็นแก่นแท้เพราะครูบางคนสอนไม่ตรงเอกที่ตัวเองเรียนมาจึงทำให้ขาดความชำนาญในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยไม่ค่อยประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนหรือต่อรายวิชา ทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียนวิชาภาษาไทย

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในปัจจุบัน พบว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ไม่ชอบเรียนวิชาภาษาไทย อาจเป็นเพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่เข้าใจยาก และผู้เรียนไม่เห็นคุณค่าว่าจะ เรียนไปเพื่ออะไร ครูผู้สอนมุ่งสอนแต่เนื้อหาเพียงอย่างเดียว การเรียนการสอนก็จะสร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน การเรียนก็จะเป็นในลักษณะการท่องจำ ทำแบบฝึกหัด ให้ความรู้อยู่ฝ่ายเดียว เน้นการบรรยาย ไม่มีสื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยประกอบการสอน ผู้เรียนจึงขาดความสนใจ ใฝ่รู้ ทำให้วิชาภาษาไทยเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ (พองจันทร์ สุขยิ่ง, และคนอื่น ๆ, 2554 : 46) รวมไปถึงหลักภาษาไทย เป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเยาะเย้ยนักเรียนขาดความรู้พื้นฐานของหลักภาษาไทยและไม่เข้าใจเนื้อหา หรืออาจเกิดจากครูผู้สอนยังสอนโดยเน้นการบรรยาย ขาดเทคนิคการสอนที่ดึงดูดความสนใจ ทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ ซึ่งถือเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำให้นักเรียนพัฒนาตนเองได้น้อยลง หากนักเรียนไม่มีทักษะทางด้านหลักภาษาไทย ก็ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิต เพราะไม่สามารถใช้ทักษะการสื่อสารให้ถูกต้องตามเจตนาการส่งสารได้ จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยของนักเรียน (ประภัสสร อาจศึกและคณะ, 2563 : 55) อีกทั้งการใช้ไวยากรณ์ของภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะภาษาไทยมีระเบียบแบบแผนที่ชัดเจน แต่ในปัจจุบันการใช้ภาษาของคนในสังคมไทยนั้น ขาดระเบียบแบบแผนของภาษาจนทำให้ใช้ภาษาผิดแปลกไปจึงให้เกิดปัญหาในการใช้ภาษาได้(วรรณิสมประยูร, 2553 : 14) นอกจากปัญหาการเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย ยังมีอีกสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนรู้ที่ควรได้การแก้ไขเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดการแพร่ระบาดในไทยส่งผลให้โรงเรียนต้องปิดทำการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องเรียนออนไลน์ และเกิดสภาพปัญหา learning Loss ซึ่งจากการรายงานการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) คะแนนด้านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล ปีการศึกษา 2564 พบว่า สาระที่ 4 หลักภาษา นั้น ค่าสถิติอยู่ในระดับ พอใช้ คะแนนเฉลี่ย 37.06 ค่าสถิติในระดับเขตพื้นที่การศึกษา คะแนนเฉลี่ย 54.11 ค่าสถิติในระดับจังหวัด คะแนนเฉลี่ย 54.74 ค่าสถิติในระดับประเทศ คะแนนเฉลี่ย 56.14 และค่าเฉลี่ยรวม อยู่ในระดับ พอใช้ ($M = 40.45$, $S.D. = 16.74$) อยู่ในช่วง 30 - 48.99 จาก 100 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ , 2565) เมื่อนักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาไทย ก็ส่งผลการเรียนรู้ไม่ดีเท่าที่ควร วิธีการสอนหลักภาษาไทยผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสนุกสนาน สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจไม่เพียงแต่สอนในตำราเพียงอย่างเดียว

ดังจะกล่าวได้ว่า การสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้นั้นไม่ใช่แค่การเรียนภายในตำรา แต่ควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับผู้เรียน จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในการจัดการเรียนการสอนสามารถเชื่อมโยงความคิดรวบยอดของเนื้อหาสาระต่าง ๆ ใหม่ในหลักสูตรได้อย่างน้อย 2 วิชาขึ้นไปและวิธีการเชื่อมโยงการบูรณาการนี้ผู้เรียนสามารถนำเอาประสบการณ์ต่างที่ได้รับจากการเรียนนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

และจดจำ หรือเริ่มเรียนรู้สิ่งใหม่ให้กับนักเรียน ในการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ๆ ครูมีหน้าที่คอยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์, 2553 : 165-166)

ผู้วิจัยจึงมีสนใจเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นเรื่องพื้นฐานในการเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ การสื่อสารมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต อีกทั้งถ้าหากนักเรียนใช้ประโยคเพื่อการสื่อสารไม่ถูกต้องแล้วอาจทำให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาด และจากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (NT) เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ในเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารที่ต่ำ ผู้วิจัยจึงจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น เพราะชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการนำสื่อการสอนที่มีความหลายเข้ามายุบรวมในชุดเดียวกันโดยครอบคลุมในด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจากการทำแบบฝึกกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบ ที่สามารถให้ผู้เรียนทำได้หลายครั้งจนเกิดความชำนาญ สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาไม่จำกัด ขึ้นอยู่กับผู้เรียน และสามารถช่วยแก้ปัญหาภาวะถดถอย (Learning Loss) ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการวิจัยแบบแผนการทดลองกลุ่มเดียววัดผลสองครั้ง (one-group pretest - posttest design)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล จังหวัดนนทบุรี
จำนวน 7 คน

2. เครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้ คือ

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็น 8 เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ 1	ประโยคบอกเล่า	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 2	ประโยคปฏิเสธ	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 3	ประโยคคำถาม	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 4	ประโยคขอร้อง	2 ชั่วโมง
เรื่องที่ 5	ประโยคแสดงความต้องการ	1 ชั่วโมง
เรื่องที่ 6	ประโยคคำสั่ง	2 ชั่วโมง

หลังจากการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชา ภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อการวิเคราะห์ความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 8 ชุด ไปทดลอง (Try out) นำไปทดลองใช้กับนักเรียน 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของชุดกิจกรรม ด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับแผนการจัดการเรียน และเวลาที่ใช้ในการสอนนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 30 คนเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 หลังจากนั้นได้นำชุดกิจกรรมไปปรับปรุงเพื่อให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป และนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้ง 8 ชุดไปทดลองกับกลุ่มทดลอง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยจึงคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างข้อสอบและจุดประสงค์การเรียนรู้ (index of item-objective congruence หรือ IOC) ไปทดลองกับนักเรียนที่เคยเรียนเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ไปหาค่าอำนาจจำแนก (ค่า p) ค่าความยากง่าย (ค่า r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Method) โดยใช้สูตร KR-20 พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.84 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.8 หมายความว่าข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้กับกลุ่มทดลองได้

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้อง (index of item-objective congruence หรือ IOC) และนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ครวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.8 นั่นคือ แบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพดี

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 ข้อ ตรวจสอบและเก็บคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ดำเนินการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร จำนวน 8 ชั่วโมง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

3.3 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ประโยคเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ ตรวจสอบและเก็บคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลและนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)

3.4 หลังจากจบกิจกรรมการเรียนรู้แล้วให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

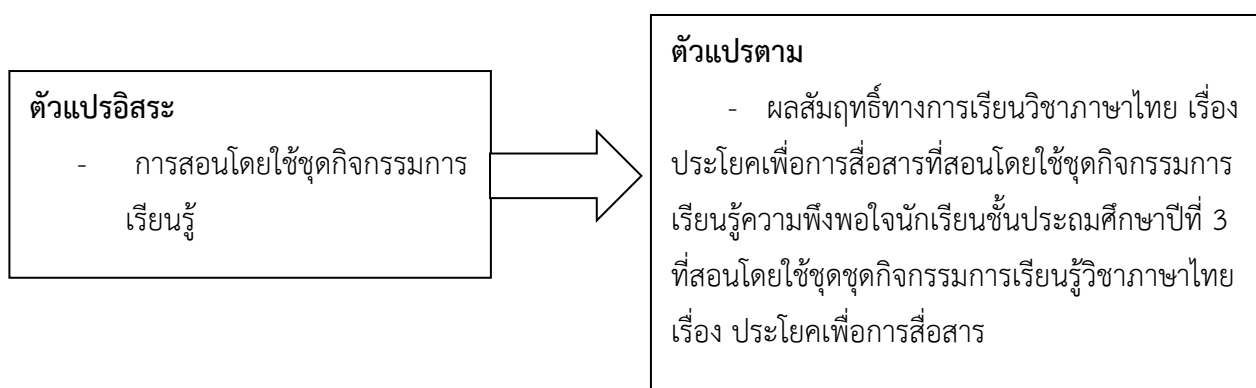
4.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ การวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างโดยทดสอบค่า (t-test) แบบ T – test dependent

4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องประโยคเพื่อการสื่อสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของกลุ่มทดลอง แล้วแปลผลกำหนดเกณฑ์ในการคิดคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามตามเกณฑ์ของรัตนา พรหมภาพ ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ มาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ ปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ น้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจ น้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชา ภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t*	Sig.
ก่อนเรียน	7	15.29	2.69	-14.47	.000
หลังเรียน	7	25.43	1.40	-8.66	.000

* $p \leq 0.05$

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.29 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 25.43 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร

ด้านที่	รายการประเมิน	M	S.D	แปลผล
1	ด้านผู้สอน	4.89	0.30	มากที่สุด
2	ด้านเนื้อหา	4.91	0.30	มากที่สุด
3	ด้านสื่อการเรียนรู้	4.74	0.40	มากที่สุด
4	ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน	4.86	0.36	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.80	0.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงผลผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ภาพรวมของนักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($M = 4.80$, $SD = 0.23$) แบ่งเป็นด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน และด้านสื่อการสอน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

5.1 ผลวิจัยพบว่าการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มทดลองมีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็น ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจแสดงให้เห็นว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการหาค่าประสิทธิภาพแล้วนั้นส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ทั้งนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้มีคะแนนประสิทธิภาพกระบวนการเรียนโดยรวม 85.71/82.33 ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) มีค่าเท่ากับ 82.33 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทำให้ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่น ๆ, 2551 : 7-9) ที่กล่าวไว้ว่า ชุดการสอนช่วยให้ผู้สอนถ่ายถอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนให้เข้าใจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และช่วยสร้างความสนใจของผู้เรียน มีแบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่วัดความรู้ผู้เรียนที่เป็นไปตามขั้นตอน การกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตารางการวิเคราะห์ข้อสอบ นำข้อสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง การนำข้อสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยผ่านการเรียนแล้วนั้นทำให้ข้อสอบมีคุณภาพ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ สรัญญพัชร แก้วศรีไตร (2563 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่องคำและหน้าที่ของคำ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 13.40 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.00 ซึ่งคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ สุวธิดา ล้านสา (2559 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจิตวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลการเรียนรู้ เรื่องการดำรงชีวิตของพืชหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.5

5.2 ความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเกิดจากการใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้เข้ามาในการทำกิจกรรมที่มีการเสริมแรงให้กับผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปทีละขั้นตอนมีสื่อการสอนที่สร้างความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติ มีการนำกระบวนการกลุ่มเข้ามาใช้ แสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกันเป็นทีม การเรียนรู้ที่บูรณาการเป็นการกระตุ้นความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญพัชร แก้วศรีไตร (2563 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่องคำและหน้าที่ของคำ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.56) และ ทิพย์ฉัตร พลผล (2562 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่

มีความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.66$)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทยเรื่องประโยคเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองพระพิมล ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. ครูผู้สอนเลือกเนื้อหาในการจัดกิจกรรม ควรเลือกทำให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน และวัยของผู้เรียน
2. ครูผู้สอนควรมีการเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียนและควรมีอุปกรณ์สำรอง
3. ในขณะการปฏิบัติกิจกรรมครูผู้สอนควรควบคุมเวลาในการทำกิจกรรมเพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในเนื้อหาที่เป็นปัญหาต่อผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหา
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อนำข้อเสนอแนะที่ได้มาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมตรงกับความต้องการของนักเรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และวาสนา ทวีกุลทรัพย์. (2551). “ชุดการเรียนการสอน” ในประมวลสาระชุดวิชาการ พัฒนาหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน. หน่วยที่ 14 นนทบุรี. พิมพ์ครั้งที่ 2. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ทิพย์ฉัตร พลผล. (2562). การพัฒนาชุดการสอนภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*. 14 (1), 93-106
- ประภัสสร อาจศึกและคณะ (2563). การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย โดยใช้ชุดการสอน มินิคอร์ส (Minicourse) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 โรงเรียนบางกะปิ. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*. 4 (1), 57

- พองจันทร์ สุขยิ่ง. (2554). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้าวิชาการ.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2565. แหล่งที่มา: <http://180.180.244.48/NT/ExamWeb/FrPrintAnnounceExams.aspx?gradeCode=P3>
- สร้อยพันธุ์ แก้วศรีไตร. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เรื่องคำและหน้าที่ของคำ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์: คม., บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2546). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพ้อยท์.
- สุวธิดา ล้านสา.(2559).การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจิตวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. Veridian E-Journal, Silpakorn University. 9 (2), 1334-1335.